

Sygn. akt I Co 234/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daria Dusanowska

Protokolant: sekretarz sądowy Barbara Kaźmierczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2016 roku w G.

sprawy egzekucyjnej (...) z siedzibą w W.

przeciwko dłużnikowi **D. C. (1)**

o świadczenie pieniężne

na skutek skargi dłużnika zajętej wierzytelności M. F. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. G. S. z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt Km (...)

postanawia:

oddalić skargę.

Sygn. akt I Co 234/16

UZASADNIENIE

M. F. wniósł do tutejszego Sądu skargę na czynności komornika - postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. G. S. z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt Km (...) w postaci wymierzenia mu grzywny w wysokości 2.000,00 zł, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W uzasadnieniu wskazano, iż wymierzona grzywna jest nieuzasadniona, bowiem od dnia 01 grudnia 2015 r. dłużnik D. C. (1) nie wykonywał już prac na zlecenie M. F., a zawarta w dniu 01 stycznia 2015 r. umowa zlecenia na wykonanie usługi w postaci świadczenia pracy jako kierowca – kurier obowiązywała jedynie do dnia 30 listopada 2015 r. Z tych też względów trzeciodłużnik nie mógł przekazywać w kolejnych miesiącach zajętej wierzytelności, gdyż dłużnik D. C. (1) nie wykonywał już zleceń na rzecz dłużnika zajętej wierzytelności i nie był związany z nim żadną umową. Wskazano również, iż od grudnia 2015 r. M. F. przebywał za granicą w celach służbowych, a kierowaną do niego korespondencję odbierała jego mama Ł. F., która nie mając odpowiedniej wiedzy odbierała przychodząca do syna korespondencję i gromadziła ją bez zapoznania się z treścią do czasu jego powrotu.

Podkreślono, iż w toku postępowania komorniczego jakie prowadzone było pod sygn. Km (...) przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Ł. M. K., trzeciodłużnik dokonał wymaganych prawem wyjaśnień oraz dokonał przesłania dokumentów, wobec czego bezzasadny jest zarzut jakoby dłużnik nie wykonywał czynności do których był zobowiązany przez organ egzekucyjny. Ponadto, w ocenie skarżącego wymierzenie kary grzywny w wysokości 2.000,00 zł nastąpiło z naruszeniem przepisów i w sposób przedwczesny, a ponadto skarżący faktycznie nie utrudnił ani też nie uniemożliwił wykonanie jakichkolwiek czynności egzekucyjnych podejmowanych w sprawie o sygn. akt Km (...), wobec czego grzywna jest rażąco niesprawiedliwa.

W odpowiedzi na skargę /karta 17 akt/ Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G.G. S. wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 22 stycznia 2016 r. M. F. zostało prawidłowo doręczone zajęcie wierzytelności, w którym wezwano dłużnika zajętej wierzytelności do wykonania obowiązków na zasadzie art. 896 § 1 pkt 2 i § 2 pkt 1 i 2 k.p.c. Wobec biernej postawy ze strony trzeciodłużnika na dokonane zajęcie, organ egzekucyjny pismem z dnia 26 lutego 2016 r. wezwał go do niezwłocznego wyjaśnienia nieprzekazania zajętej wierzytelności z pouczeniem o skutkach niezastosowania się do przedmiotowego wezwania. W odpowiedzi na monit do sprawy zgłosił się pełnomocnik trzeciodłużnika, który nie zakwestionował stosunku cywilno – prawnego łączącego jego mandanta z dłużnikiem, żądając ponownego przesłania zajęcia, pomimo, iż poprzednie doręczenie nastąpił zdaniem Komornika w sposób prawidłowy. Ponadto pełnomocnik poinformował, iż po doręczeniu odpis zajęcia M. F. wykona niezwłocznie nałożone na niego obowiązki, czym zasugerował, iż D. C. (1) nadal świadczy usługi na rzecz zlecającego. Mimo ponownego wysłania dokumentów M. F. nie wykonał nałożonych na niego obowiązków, wobec czego nałożono na niego grzywnę w wysokości 2.000,00 zł. Komornik podniósł, iż już w postępowaniu prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w M. sygn. akt (...)komornik ten również wzywał trzeciodłużnika do wyjaśnień z jakich powodów nie przekazano zajętej wierzytelności, co świadczy że skarżący nagminnie uchyla się od terminowego wykonywania nakładanych na niego obowiązków. Wobec czego nałożenie kary w górnej granicy było uzasadnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w G. G. S. toczy się pod sygn. akt Km(...) sprawa egzekucyjna z wniosku wierzyciela (...) z siedziba w W. przeciwko dłużnikowi D. C. (1) o świadczenie pieniężne. Postępowanie w niniejszej sprawie przekazane zostało Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w G. G. S. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w M. K. S., które prowadzone było pod sygn. akt Km (...).

dowód: akta egzekucyjne Komornika Sądowego przy SR w G. G. S. sygn. akt Km (...)

W dniu 13 stycznia 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. G. S., po myśli art. 895 k.p.c. dokonał zajęcia wierzytelności dłużnika należnej mu od M. F.. Jednocześnie na zasadzie art. 896 k.p.c. wezwał dłużnika zajętej wierzytelności do:

- złożenia komornikowi w ciągu tygodnia oświadczenia: czy dłużnikowi należy się od niego zajęta wierzytelność lub czy uznaje zajęte prawo i w jakiej wysokości, czy zajęta wierzytelność uiszcza czy też odmawia uiszczenia i z jakiej przyczyny, kiedy nastąpi wypłata zajętej wierzytelności,

- do potracenia zajętej wierzytelności dłużnika.

Przedmiotowe zajęcie zostało doręczone M. F. w dniu 22 stycznia 2016 r. poprzez odebranie przesyłki przez dorosłego domownika - matkę Ł. F..

dowód: zajęcie wierzytelności z dnia 13/01/2016 r. karta 3 akt sprawy o sygn. KM (...)

zwrotne potwierdzenie doręczenia karta 4 akt sprawy o sygn. KM(...)

Wobec braku reakcji na zajęcie w wyznaczony terminie, wezwaniem z dnia 26 lutego 2016 r. organ egzekucyjny wezwał M. F. do niezwłocznego wyjaśnienia powodów nieprzekazania we właściwym terminie zajętej wierzytelności, z pouczeniem o skutkach niezastosowania się do przedmiotowego wezwania. Przedmiotowe wezwanie doręczone zostało skarżącemu dnia 23 marca 2016 r.

W odpowiedzi na wezwanie, do sprawy zgłosił się pełnomocnik trzeciodłużnika, który w piśmie z dnia 18 kwietnia 2016 r. (data prezenty) wskazał, iż M. F. nie jest w stanie potwierdzić, czy otrzymał zajęcie, w związku z czym zwrócił się

do Komornika o ponownego przesłania zajęcia, podnosząc iż po doręczeniu odpisu zajęcia M. F. wykona niezwłocznie nałożone na niego obowiązki.

W odpowiedzi na w/w pismo Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. G. S. pismem z dnia 06 maja 2016 r., które doręczone zostało pełnomocnikowi skarżącego dnia 18 maja 2016 r., poinformował, iż przyczyny niemożności potwierdzenia przez trzeciodłużnika zajętej wierzytelności czy otrzymał zajęcie od organu egzekucyjnego nie leży po stronie organu egzekucyjnego, przesyłając kopię potwierdzenia odbioru zajęcia wraz z kopią zajęcia. Jednocześnie poinformowano, iż zajęcie łącznie z żądaniem informacji pozostaje aktualne, a za jego nieterminową realizację lub nieterminowe złożenie wymaganych dokumentów komornik może wymierzyć grzywnę na podstawie art. 886 § 1 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c. do wysokości 2.000,00 zł, z możliwością powtórzenia grzywny.

Mimo ponownego wysłania dokumentów M. F. nie wykonał nałożonych na niego obowiązków.

dowód: wezwania z dnia 26/02.2016 r. r. karta 9 akt sprawy o sygn. Km (...),

zwrotne potwierdzenie doręczenia karta 10 akt sprawy o sygn. Km (...)

pismo pełnomocnika M. F. z dnia 18/04/2016 r. karta 12 akt sprawy o sygn. Km (...)

pismo Komornika Sądowego przy SR w G. G. S. z dnia 06 maja 2016 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru karta 15- 16 akt sprawy Km (...)

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. G. S. wymierzył M. F. grzywnę w wysokości 2.000,00 zł oraz wezwał do złożenia oświadczenia żadanego pismem z dnia 26 lutego 2016 r. w terminie 7 dni pod rygorem nałożenia kolejnej grzywny.

dowód: postanowienie z dnia 29/06/2016 r. karta 17 akt sprawy o sygn. Km (...)

Z dniem 01 grudnia 2015 r. uległa rozwiązaniu umowa zlecenia pomiędzy M. F. a d. C..

dowód: rozwiązanie umowy karta 5 akt

Sąd zważył, co następuje:

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, w szczególności zgromadzone w aktach sprawy egzekucyjnej prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. G. S. pod sygn. akt Km (...), których prawdziwości i wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron.

Zgodnie z art. 767 § 1 k.p.c. na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Dotyczy to także zaniechania przez komornika dokonania czynności. Do rozpoznania skargi na czynności komornika właściwy jest sąd, przy którym działa komornik. Jeżeli do prowadzenia egzekucji został wybrany komornik poza właściwością ogólną, skargę rozpoznaje sąd, który byłby właściwy według ogólnych zasad.

Stosownie do art. 896 § 1 k.p.c. /w brzmieniu obowiązującym w dniu dokonywania zajęcia w niniejszej sprawie/ do egzekucji z wierzytelności komornik przystępuje przez jej zajęcie. W celu zajęcia komornik:

- 1) zawiadomi dłużnika, że nie wolno mu odbierać żadnego świadczenia ani rozporządzać zajętą wierzytelnością i ustanowionym dla niej zabezpieczeniem;
- 2) wezwie dłużnika wierzytelności, aby należnego od niego świadczenia nie uiszczał dłużnikowi, lecz złożył je komornikowi lub na rachunek depozytowy Ministra Finansów.

§ 2. Jednocześnie z zajęciem wierzytelności komornik wezwie jej dłużnika, aby w ciągu tygodnia złożył oświadczenie:

1) czy i w jakiej wysokości przysługuje dłużnikowi zajęta wierzytelność, czy też odmawia zapłaty i z jakiej przyczyny;

2) czy inne osoby roszczą sobie prawa do wierzytelności, czy i w jakim sądzie lub przed jakim organem toczy się lub toczyła się sprawa o zajęta wierzytelność oraz czy i o jakie roszczenie została skierowana do zajętej wierzytelności egzekucja przez innych wierzycieli. W przypadku egzekucji z wierzytelności, niezastosowanie się przez dłużnika zajętej wierzytelności do wezwań komornika oraz obowiązków wynikających z zajęcia uprawnia komornika do ukarania go grzywną w trybie przepisu art. 902 k.p.c., zgodnie którym do skutków zajęcia stosuje się odpowiednio art. 885, 887 i 888, a do skutków niezastosowania się do wezwań komornika oraz do obowiązków wynikających z zajęcia - art. 886.

Z kolei wedle art. 886 § 1 k.p.c., do którego odsyła art. 902 k.p.c., pracodawcy, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 881 § 3 i 4, nie złożył w przepisany terminie oświadczenia przewidzianego w art. 882 albo zaniedbał przesłania dokumentów zajęcia wynagrodzenia nowemu pracodawcy dłużnika, stosownie do art. 884 § 2 i 3, komornik wymierza grzywnę w wysokości do dwóch tysięcy złotych. Grzywna może być powtórzona, jeżeli pracodawca nadal uchyla się od wykonania tych czynności w dodatkowo wyznaczonym terminie.

§ 2. Jeżeli pracodawcą nie jest osoba fizyczna, grzywnie podlega pracownik lub wspólnik odpowiedzialny za wykonanie takiej czynności, a w razie niewyznaczenia takiego pracownika lub niemożności jego ustalenia - osoby uprawnione do reprezentowania pracodawcy. Jeżeli pracodawcą jest spółka cywilna, grzywnie podlega którykolwiek ze wspólników.

W świetle powołanych przepisów, mając na względzie okoliczności sprawy, w ocenie Sądu, brak jest podstaw do kwestionowania prawidłowości grzywny nałożonej na M. F. będącego dłużnikiem zajętej wierzytelności.

Odnosząc się do podniesionych w skardze zarzutów, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż pod kątem prawidłowości zaskarżonego postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. G. S. w istocie bez znaczenia pozostają twierdzenia w przedmiocie rozwiązania umowy zlecenia zawartej z dłużnikiem D. C. (2). Zważyć bowiem należy, iż wymierzenie M. F. grzywny nastąpiło w związku z brakiem złożenia przez niego w trybie art. 896 k.p.c. stosownego oświadczenia, które między innymi obejmowało wskazanie, czy i w jakiej wysokości przysługuje dłużnikowi zajęta wierzytelność. Wobec rozwiązania z dłużnikiem umowy zlecenia, prawidłowe wykonanie nałożonych przez Komornika Sądowego obowiązków winno zatem obejmować poinformowanie organu egzekucyjnego o aktualnym braku wierzytelności, czego jednakże skarżący w zakreślonym terminie nie uczynił. W żadnej mierze rozwiązanie z dłużnikiem umowy zlecenia nie zwalniało M. F. z obowiązków nałożonych w zajęciu wierzytelności z dnia 13 stycznia 2016 r., które wprost obejmowały również obowiązek złożenia oświadczenia o przysługiwaniu dłużnikowi zajętej wierzytelności (art. 898 § 2 pkt 2 k.p.c.).

Skoro zatem skarżący, pomimo prawidłowego wezwania, nie wykonał nałożonych na niego zgodnie z przepisami obowiązków w tygodniowym terminie, organ egzekucyjny uprawniony był, celem ich wyegzekwowania, wymierzyć w trybie art. 902 k.p.c. w zw. z art. 886 k.p.c. M. F. grzywnę w wysokości 2.000,00 zł.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, w ocenie Sądu wymierzenie grzywny nie sposób uznać za rażąco niesprawiedliwe, ani tym bardziej za przedwczesne. Zgodnie z powołanym przepisem art. 896 k.p.c. złożenie stosownych oświadczeń przez dłużnika zajętej wierzytelności winno nastąpić w terminie tygodniowym. Pomimo bezskutecznego upływu wskazanego terminu M. F. nie złożył żadnego oświadczenia, wobec czego został wezwany przez organ egzekucyjny do złożenia wyjaśnień w terminie tygodnia pod rygorem wymierzenia grzywny. Również przedmiotowe wezwanie nie zostało wykonane – żądane oświadczenie nie zostało złożone.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż w ocenie Sądu zarówno zajęcie wierzytelności z dnia 13 stycznia 2016 r., jak i wezwanie do złożenia wyjaśnień z dnia 26 lutego 2016 r. zastały skutecznie doręczone skarżącemu w trybie art. 138 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorczy domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma. W niniejszej sprawie zajęcie wierzytelności

oraz wezwanie odebrane zostały przez osobę najbliższą – matkę skarżącego, która własnoręcznie potwierdziła odbiór korespondencji dla syna, zobowiązując się tym samym do oddania mu pism. Skarżący nie wykazał, aby w ramach przedmiotowych doręczeń miało dojść do jakiś uchybień, zaś sama okoliczność odbioru przesyłki przez dorosłego domownika adresata, jako tryb doręczenia przewidziany przez ustawodawcę w przepisach kodeksu postępowania cywilnego – oczywiście nie stanowi wadliwości.

Co więcej zważyć należy, iż w odpowiedzi na wezwanie z dnia 26 lutego 2016 r. do sprawy zgłosił się zawodowy pełnomocnik reprezentujący skarżącego, któremu dodatkowo – pomimo prawidłowości poprzednich doręczeń – ponownie doręczono zostało w dniu 18 maja 2016 r. zajęcie wierzytelności z informacją o nałożonych na M. F. obowiązkach. W wyniku dodatkowego doręczenia pełnomocnikowi dokumentów, skarżący w dalszym ciągu nie wykonał nałożonych na niego obowiązków, w szczególności nie złożył wymaganego oświadczenia.

W tym stanie rzeczy nie sposób zgodzić się z zarzutem przedwczesności nałożonej grzywny. Organ egzekucyjny nie tylko wezwał dłużnika zajętej wierzytelności do złożenia wyjaśnień określając mu dodatkowy termin do realizacji nałożonych obowiązków, ale także – pomimo braku takiego obowiązku ustawowego – dodatkowo doręczył zajęcie zgłaszającemu się do sprawy pełnomocnikowi i dopiero po upływie ponad miesiąca od dnia dodatkowego doręczenia, postanowieniem z dnia 29 czerwca 2016 r. wymierzył M. F. grzywnę.

Bezasadne pozostają także zarzuty odnośnie braku zrozumienia przez trzeciodłużnika nałożonych na niego obowiązków. W ocenie Sądu zobowiązanie Komornika sformułowane zostało w sposób jawny i precyzyjny, a ponadto na M. F. uprzednio były już nakładane takie obowiązki. Niezależnie od tego wskazać należy, iż skarżący reprezentowany był przez zawodowego pełnomocnika, a zatem twierdzenia o skomplikowanej materii postępowania egzekucyjnego nie zasługują na uwzględnienie.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w ocenie Sądu zaskarżeń nie budzi także wysokość nałożonej grzywny, która mieści się w ustawowo określonych granicach. Sąd podziela stanowisko Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. G. S., iż z całokształtu okoliczności sprawy wynika, iż dłużnik zajętej wierzytelności kolejny raz uchyła się od terminowego wykonywania nałożonych obowiązków, albowiem przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w M. K. S. sygn. akt Km (...) wobec niezłożenia w terminie oświadczenia wyzwany był do złożenia wyjaśnień / vide: karta 30 akt Km (...) dołączonych do akt Km (...)/, a ponadto skarżący jako przedsiębiorca obowiązany był do szczególnej dbałości w zakresie prowadzonej działalności, w tym również realizacji nakładanych przez organy egzekucyjne obowiązków. Ponadto błędnie wywodzi skarżący, iż utrzymanie grzywny w wysokości wymierzonej zaskarżonym postanowieniem byłoby rażąco niesprawiedliwe, albowiem trzeciodłużnik faktycznie w żaden sposób nie utrudnił ani nie uniemożliwił wykonania jakichkolwiek czynności egzekucyjnych podejmowanych w sprawie Km (...). Podkreślenia wymaga, iż ewentualna odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną wierzycielowi w wyniku niewykonania nałożonych przez komornika obowiązków jest niezależna od grzywny i nie wpływa na jej wymiar (art. 886 § 3 k.p.c.). Niezależnie od tego, kierując się zasadami logicznego myślenia oraz doświadczenia życiowego uznać należy, iż niewątpliwie niewykonanie w terminie przez dłużnika zajętej wierzytelności nałożonych na niego obowiązków, w szczególności niezłożenie wymaganych oświadczeń, wpływa na postępowanie egzekucyjne i podejmowane w jego toku czynności.

Mając na względzie powołane okoliczności, zaskarżoną czynność Komornika Sądowego uznać należy za prawidłową oraz wydaną w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, wobec czego orzeczono jak w sentencji postanowienia.